

Over stempels, brieven en tarieven – afl. 143

De zoon van de keizer

Afbeelding op een ansichtkaart:
Vader en zoon in 'betere' tijden

Dat de Duitse keizer op het eind van de Eerste Wereldoorlog zijn heil in Nederland zocht, zorgde voor de nodige opschudding en problemen. Maar in het kielzog van de keizer meldde ook diens zoon zich en omdat een zoon van de keizer een potentiële troonopvolger was, moest ook dit probleem goed opgeborgen worden. Kroonprins Wilhelm was niet onomstreden. Hij was als legercommandant nauw betrokken geweest bij de strijd om Verdun in 1917 en werd door de geallieerde pers afgeschilderd als 'de Slager van Verdun'.

Men vond een locatie waar Kroonprins Wilhelm voor weinig overlast kon zorgen: het eiland Wieringen in de Zuiderzee, toen nog een echte zee. Na een spannende overtocht arriveerde hij daar op 22 november.

Wieringen was een klein en moeilijk bereikbaar eiland, met vier dorpen en een aantal buurtschappen. Het telde destijds zo'n 3000 inwoners die voornamelijk van de visserij en landbouw leefden.

De bevolking begroette de kroonprins uiteraard met de nodige argwaan, maar al snel was hij op het 'Elba in de Zuiderzee' een min of meer gewaardeerde gast. Hij woonde op het eiland in de oude pastorie, onvergelijkbaar met de paleizen en luxe die hij gewend was.

Er zijn ansichtkaarten bekend waarin het verblijf van deze hoge gast op Wieringen enigszins spottend is vastgelegd. Een van die kaarten is gericht aan Neeltje Koomen, Hobrederlaan 44 in Beemster:

BRIEF VAN DEN
EX-KROONPRINS

BRIEFKAART.

AAN
DEN
EX-KEIZER

WIERINGEN
JAN. 1919

9-10
4 III
1919

W. DEY BOER - BUSSUM.

AAN *Maj. Pappje*

KOOMEN

HOBREDERLEEN. 44

BEEMSTER

BRIEF VAN DEN EX-KROONPRINS AAN
DEN EX-KEIZER.

Mijn liefste Pa, ik wil U even melden.
Hoe het met mijn gezondheid zóal gaat,
Misschien waren er vrienden die vertelden,
Hoe zoo een dikke bierbuik mij wel staat.
Ik kan het hier warempel heel goed stellen,
M'n rust neem ik na de „frische frohe Krieg“,
Ik wil U mijn onthaal hier gaan vertellen,
Als U het hoort denkt U zeker dat ik lieg.

Ik loop op klompen hebt u reeds vernomen,
Dat moest wat wennen, maar nu gaat het goed,
Een visschersbroek heb ik ook laten komen,
En 'k draag een zijdenpet in plaats een hoed.
M'n tijd kan ik hier nogal goed besteden,
'k Beschäftig mij met 't landbouwersbedrijf,
Het deed me eerst wat pijn in al m'n leden,
M'n arme beenen waren nog wat stijf,
Des morgens melk ik het eerst de koeien,
Fluit onderhand dan wel de „Wacht am Rhein“,
En 'k weet de beesten daardoor zóo te boeien,
Dat ze dan aanstonds weer ganz ruhig sein.
'k Begin 't bedrijf al aardig goed te leeren,
(Door 't te beoefenen leert men veel daarvan),
Ik vind het beter koeien te regeeren,
Dan in der Heimat zoo een zwijnenpan...
Wanneer ik soms een uurtje niets te doen heb,
Dan ga ik visschen in de Zuyderzee,
Dan vang ik spiering en gebakken bokkings,
Dat eet ik 's avonds dan voor mijn souper.
M'n helmen dienen nu als etensbakken,

M'n bajonet als vleeschmes, lieber Mann,
M'n sabel dient om houtjes mee te hakken,
M'n ijzer kruis staat al bij Oome Jan.
Des avonds zit ik lekker te pandoeren,
En rook een pijp, al is me dat wat zwaar,
Ik speel een dominotje met de boeren.
Of zit te vrijen met die „schöne Klaar“.
Ik ben met iedereen de beste vrienden,
Vereenig mij met Jan en alleman,
Ik zit hier beter dan „Unter den Linden“,
Ik ben een echte boerenburgerman.
De politiek kan mij nu niets meer schelen,
De distributie is van meer belang:
Zoolang ik geen soldaten kan bevelen,
Ben ik alleen maar voor m'n buikje bang.
U ziet dus wel, mein lieber, bester Pappie,
Dat ik het hier uitstekend schikken kan,
'k Beschouw het leven nu maar als een grapje,
't Lieb Vaterland, daar heb ik maling an.
Ze zijn elkaar daar aan het decimeeren,
Ik zit hier veilig op mijn boerderij,
Laten de Bolsjewiki maar regeeren,
Elkander dooden, och, wat raakt het mij...
Mein bester Vater kom mij eens bezoeken,
Dan kunt u zien hoe lekker het hier is,
Ik bak voor u dan zelf pannekoeken,
U krijgt dan van m'n zelf-gevangen visch.
Mein lieber Kaiser, ik wensch u het beste,
En hoop u weldra hier te zullen zien,
Ik teeken nu m'n brief ten langen leste
Wilhelm von Wieringen verbannen aus Berlin.

L. B.

COBA

TEPSEN

DJAMB STRAIT. 46

AMSTERDAM

De zoon van de keizer schreef op Wieringen zijn memoires, maakte tochten op zijn motor en slaagde er snel in vriendschap te sluiten met een aantal bewoners. Een van hen was de plaatselijke postbode, de heer W. Hegeman.

Toen de prins op 10 november 1923 met toestemming van de Nederlandse regering naar Duitsland mocht terugkeren gaf hij de heer Hegeman als dank voor zijn jarenlange trouwe postbezorging een afscheidsgeschenk in de vorm van een foto van zichzelf en een portefeuille met in goud de letter 'W':

John Dehé

DIE WACHT AM RHEIN...

WIERINGEN
DEC. 1918.

